

KIŠA...

Kiša se baš zainatila.

Rekao bi čovjek da ne pada jako, ali ona uporno natapa zemlju. Ne mogu se sjetiti je li ovako bilo i za prošli Festival, što je dobro, jer već sljedeće godine neću pamtit ni ovu kišu. Ne kaže se džaba za nekoga da je dosadan kao kiša. Sve zavisi od trenutka, zaljubljeni šetaju po kiši držeći se za ruke... oh, skoro pa odoh u patetiku.

Banjalučani su jučer dva puta odigrali predstavu, tešku predstavu, po istinitom događaju. Svaka istina je teška, strahovito teška.

Okrugli sto zamalo ne ode u političku tribinu, jer je predstava provokativna, vraća sjećanja, a ima ih teških, bolnih. Broj gledalaca je bio ograničen, tako da pedesetak gledalaca nije moglo ući u salu (na zahtjev režisera :().

Opet mi kiša odvlači misli. Odjednom se ušulja u uši, skreće pažnju na sebe, poput tinejdžerki koje to čine glasnim smijehom. I kiša je ženskog roda.

Večeras igra, pazi sad, Udruženje mladih ljubitelja scenskih umjetnosti *Confero Visoko*. Navikli smo na *TOTAL*, pa ćemo vidjeti šta su nam pripremili članovi ovog ansambla. Pošto je Visoko grad sa veoma dugom teatarskom tradicijom, trebala bi to biti dobra predstava.

Idemo u petu festivalsku noć.

P. S.

Bešić u retrovizoru. :)

OKRUGLI STO... DVANAEST ZVJEZDICA... BANJALUČKO STUDENTSKO POZORIŠTE

Na samom početku razgovora **Goran Jokić**, umjetnički rukovodilac i direktor pozorišta, ukratko je upoznao prisutne sa historijatom Studentskog pozorišta koje je nastalo 1977.godine kao produkt velike studentske organizacije i predstavljala nukleus iz kojeg su krenule ostale sekcije. Do sada su iznjedrili mnoge glumce, reditelje, pisce kao i ostale uspješne ljude raznih struka. Imali su 77 premijera u kojima su učestvovali studenti, srednjoškolci, osnovci kao i svi oni koji su zainteresovani za pozorište. Mnogo rade, a pomažu im i studenti glume kao i profesionalni glumci. Ova predstava je iz protekle sezone, nastala po istinitom tragičnom događaju iz 1992. godine kada je u banjalučkom porodilištu umrlo 12 beba zbog nedostatka kiseonika, a stradale su zbog visokih političara i zbog toga ovom predstavom žele da pošalju poruku da se zlo, kao što je rat, više nikad ne ponovi.

Strajo Krsmanović je konstatovao da je ovo veoma teška predstava koja pretenduje da bude antiratna. S obzirom da u svim ratovima stradaju nedužni, ona nas je večeras podsjetila na rat. Nije se složio da je ovo poetska drama, kako su je oni odredili na plakatu, jer mu se čini da je ipak dokumentarna koja se rediteljski radila decentno, u malom prostoru sa redukovanim scenskim sredstvima. Također, imao je malu dramaturšku zamjerku na tekst, prije svega što su neki dijalozi veoma šturi i površni, a govore o užasnoj tragediji pa se gubi glavna ideja koja bi trebala biti antiratna.

Nedžada Begovića su interesovala godišta glumaca, jer su igrali snažno, i čini mu se da bi mogli biti upravo godišta tih beba. I Strajo Krsmanović se složio sa opravdanošću ovog pitanja jer se predstava igra na direktnu emociju. **Selena Vučić**, novinarka sa RTRS, smatra da jačinu glumi i ovoj priči daje upravo to što je igraju generacije koje rat nisu doživjele, iako neki od njih poznaju porodice o čijoj tragediji je riječ. Nihada Hadžić je spomenula svoj doživljaj rata te pokušala iz svoje perspektive prokomentarisati zabranu letenja aviona, koja je na neki način uzrokovala ovoj tragediji sprečavajući drugu tragediju, na šta je Strajo Krsmanović replicirao da ova predstava ne nastoji da utvrdi faktografske činjenice, mada ima mnogo dokumentarnog. Ona može biti i političko pozorište jer navodi podatke, a i zbog kraja predstave koja nam apeluje da ne iskorištavamo nevine žrtve u političke svrhe. U ratu prvo strada istina, ali je činjenica da se ratovi vode zbog nečijih interesa, a stradavaju nevini.

Maja Zećo je čestitala Banjalučanima na angažovanoj predstavi. Misli da je veoma hrabro to što su uradili i interesovalo je kako je njihova publika reagovala na predstavu. Ona je igrala u angažovanoj predstavi „Klasni neprijatelj“ u kojoj su upotrebljavali žargon uvredljivog sadržaja pa je publika različito reagovala.

Goran Jokić je rekao kako se oni ne boje igrati ni ovu kao ni prošlogodišnju predstavu u kojoj su obradili temu navijača sve tri konfesije jer ne drže ničiju stranu i igraju za sve želeći skrenuti svima pažnju na bitan društveni problem. Inače, na raznovrsnom repertoaru imaju i predstave koje tretiraju današnje probleme kao što su nasilje, narkotici... Jednostavno, angažovane predstave igraju bez straha. Strajo Krsmanović smatra da je jako važno da razgovaramo o ovoj predstavi kao i o drugim angažovanim predstavama jer to može biti svima nama terapija. S obzirom da su mediji zaraćeni, potrebno je hodati svuda i čuti svačiju priču, razgovarati precizno ne unoseći zle namjere, a, naravno, procjenjivati.

Edu Korjenića je večerašnja predstava vratila u ona zla vremena i ponovo je odigrao vlastitu scenu straha. Rat se nikad ne smije ponoviti i zato im čestita na hrabroj i indikativnoj igri.

Nedžad Begović je doživio predstavu katarzično, nokautirali su ga svojim emocijama i izišao je sa tegobom. Uspjeli su da ga uvuku u mali prostor koji je tačan. Jedino bi malo odvodio od glume i više obratio pažnju na detalje te ispoštovao kostim do kraja. Pohvalio je jednostavnu scenu sa variocem.

Slobodan Perišić je zadovoljan što su se Banjalučani našli na Festivalu i doprinijeli kvalitetu istog. Zanimalo ga je kako su došli do informacija o ovom tragičnom događaju.

Aleksandar Pejaković, autor i reditelj predstave, je rekao da on, ustvari, nije autor teksta, već se potpisao da bi zaštitio ljude koji su o tome progovorili i koji su to preživjeli. Ovo nije dramski tekst, to je pitanje rediteljskog koncepta jer je mogao naručiti dramaturgiju, ali tad to ne bi bila fikcija koju su oni željeli postići. S obzirom da su oni alternativno pozorište, poigrali su se i sa odrednicom žanra predstave te na plakat napisali da je riječ o poetskoj drami. Građu za tekst su uzeli iz dokumentarnog filma Snježane Brezo, zatim iz „Glasa Srpske“, a bezuspješno su pokušali stupiti u kontakt sa majkama umrlih beba, koje nisu željele da daju ikakve izjave jer su ih mnogi do sada zlupotrebljavali. Cilj postavke ove predstave jeste bio da se skrene pažnja na to kako se manipuliše porodičnom tragedijom u političke i druge svrhe. Strašno je koliko se ovaj i slični događaji zlupotrebljavaju, jer je bilo i drugih tragedija o kojima se ne priča jer „nisu zanimljive“.

Maja Zećo je istaknula snažnu poruku u sceni nabiranja imena koja je emotivno jako dirnula.

Goran Jokić smatra da moramo svojoj djeci ostaviti u amanet znanje i obrazovanje da bi izbjegli zlo u životu.

Na samom kraju Strajo Krsmanović je još jednom istaknuo estetiku precizno izrežirane predstave u malom prostoru koja progovara snažno o nevinim žrtvama rata.

KNJIGA UTISAKA... DVANAEST ZVJEZDICA... BANJALUČKO STUDENTSKO POZORIŠTE

Čestitke autoru. Zaista dobro osmišljeno!

Armin

Učesnici ovogodišnjeg 42. Teatarskog festivala BIH FEDRA zahvaljuju se na predivnom gostoprimstvu u ime cjelokupnog kolektiva Banjalučkog S.P. iz Banje Luke! Zadovoljstvo je bilo učestvovati!

Drago Batar

Organizacija ispod nivoa.

N.N.

Teška predstava. Samo gledajući lica prisutnih, osjeti se da je predstava uspješna. Svaka čast!!!

Mersiha

Ovaj put Ajdinu se ne sviđa ni jedna glumica, jer nema dovoljno mjesta, pa ga nisu pustili.

Nedim

Doktor ♥ :

D M.H.

Jako emotivna predstava...

E.Ž.

Odlična prestava, jako emotivno!

L A.J.

Dosta blijeda izvedba. Glumački nezahtevno!

N.A.

Odlično! Bez riječi!

A.S.

Dobar doktor.

M.S.

Odlična prestava!

H.

GLAS PUBLIKE... DVANAEST ZVJEZDICA... BANJALUČKO STUDENTSKO POZORIŠTE

Faris Pinjo: Još uvijek mi se nisu slegli utisci da nešto kažem opširnije. Predstava je utjecala na mene i probudila emocije, kao i svaka predstava, što i jest cilj - da se spoji sa publikom, da nas navede da osjećamo nešto što nismo osjećali i da nas navede na neko osjećanje koje nismo do sada imali, tako da predstava je okej.

Vernesa Manov: Predstava me se dojmila, tematika je čist motiv za stvaranje umjetničkih djela danas. Osjetljivost teme, životi tek rođenih beba koji nas dirnu emotivno, ali problemi egzistencije koji nas dirnu na terenima u kojima je vladao rat je nešto puno više, što je rečeno kroz ovu predstavu. Svaka priča, svaka sredina ima svoju priču ubijanja i vapaj za životom.

Miloš Lučić: Lijepo, emotivno. Malo bih zamjerio što nisu skinuli lični nakit i što nisu bili dosljedni u kostimu, što je narušilo svu tu priču i koncentraciju, ali ipak su oni na kraju objasnili da su oni ti koji igraju tu predstavu, da igraju te likove i šalju poruku. Uglavnom, svidjela mi se predstava i trebalo bi da bude više ovakvih predstava u kojima se govori o tim temama i zloupotrebljavanju.

Edina Selimović: Super predstava, jako mi se svidjela!

Admir Karadža: Početak predstave je bio zaista uvjerljiv i naveo me na to da će ista biti super, ali tokom predstave sam promijenio mišljenje. Glumci i redatelj su se dotakli toliko tema koje su bile čak i nepotrebne, te na kraju same predstave nisam izvukao čistu poruku. Scenografija mi se svidjela, glumci su bili istrenirani i uigrani. Sve u svemu, bilo je super!

Majda Hindić: Predstava je bila super. Sviđa mi se cjelokupna scenografija sa kostimografijom. Nisam do sada imala priliku da gledam kamernu scenu i to mi se sviđa. Baš je ekstra.

INTERVJU S REDITELJEM... ALEKSANDAR PEJAKOVIĆ

Kad je nastao tekst „Dvanaest zvjezdica“ i šta vas je inspirisalo da ga napišete?

Tekst je nastajao tokom procesa rada u periodu od pola godine. Članovi ansambla su sve to vrijeme prikupljali arhivsku građu o tematici vezanoj za smrt dvanaest banjalučkih beba u toku ratne 1992. godine. Kolega Zoran Jelić, koji se ekipi prvobitno priključio kao dramaturg, bio je zadužen za nastanak dijaloških scena, tako da moja uloga i nije bila da napišem tekst, već da “selektujem” prikupljeno. Prilikom sklapanja scena preuzeo sam i adaptirao po jednu scenu iz drama Dušana i Siniše Kovačevića, a ono što je istinski moj rukopis je posljednja scena.

Smatrao sam da je moja obaveza skrenuti pažnju na manipulaciju o žrtvama, naročito kada je riječ o korišćenju porodične tragedije u dnevno-političke svrhe.

Pošto se radi o vrlo osjetljivoj temi, kako je predstava prihvaćena od publike?

Publika se u našem improvizovanom gledalištu ponaša kao da je ušla u nekakav univerzalni oltar što im prvenstveno omogućava da od početka do kraja predstave budu maksimalno skoncentrisani na praćenje radnje. Do sada smo imali oko desetak izvođenja i uglavnom vlada muk.

Kakva su vaša iskustva sa festivalom FEDRA?

Izuzetno cijenim Vaš festival jer on ima najdužu tradiciju u Bosni i Hercegovini, ali kao autor sam prvi put prisutan, tako da ne bih mogao da govorim o nekom iskustvu ili da dajem neke vrijednosne ocjene. Iz razgovora sa učesnicima, koji su više puta imali priliku da budu dio FEDRE, čuo sam samo riječi hvale, tako da Vam iskreno želim da i u budućnosti budete najbolji amaterski festival u Bosni i Hercegovini.

PREDSTAVLJAMO... GLUMICA I GLUMAC

Glumica **Gorica Rajić**, rođena 26.5.1995. iz Banje Luke, igrala je lik bebe u predstavi „Dvanaest zvjezdica“. Ove godine je završila srednju školiu.

1. Da ste superheroj, šta bi bile vaše supermoći?

Teleportiranje.

2. Ko je junak vašeg djetinjstva?

Lisica i mačka.

3. Šta je vaša najveća slabost? Hrana.

4. Kada biste htjeli da pobjegnute od svega, kuda biste otišli? Ostrvo.

5. Koja je vaša najčešća uzrečica?

Da kažem, dakle.

6. Koje životno iskustvo pamтите s osmijehom na licu?

Takmičenja (plesna).

7. Kako biste opisali ljubav u tri riječi?

Vjera, istina i tolerancija.

8. Koja biste historijska ličnost voljeli da budete na samo jedan dan?

Ne znam historiju najbolje.

9. Najluđa stvar koju biste uradili da dobijete milion dolara?

Ne znam.

10. Koju pjesmu pjevušite u posljednje vrijeme?

Nijednu.

Glumac **Drago Batar**, rođen 1996. iz Banje Luke, igrao je lik oca u predstavi „Dvanaest zvjezdica“. Srednjoškolac je.

1. Da ste superheroj, šta bi bile vaše supermoći?

Letenje i nevidljivost.

2. Ko je junak vašeg djetinjstva?

Tom, Jerry i Pikachu.

3. Šta je vaša najveća slabost?

Djevojke sa UGGS-icama. Šalim se! :)

4. Kada biste htjeli da pobjegnute od svega, kuda biste otišli?

Na nekakvo ostrvo.

5. Koja je vaša najčešća uzrečica?

Gala, rika, jedi boraniju bratej!

6. Koje životno iskustvo pamтите s osmijehom na licu? Prvi poljubac.

7. Kako biste opisali ljubav u tri riječi?

Love me, feed me, never leave me (znam da nisu tri riječi :D).

8. Koja biste historijska ličnost voljeli da budete na samo jedan dan?

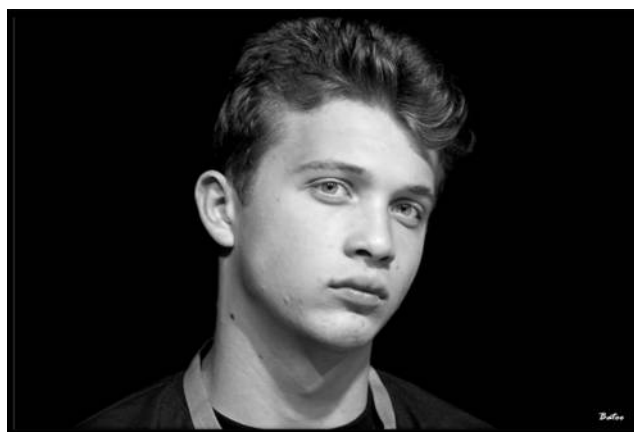
P.G.

9. Najluđa stvar koju biste uradili da dobijete milion dolara?

Rasitnio taj milion čunga-lunga žvakom.

10. Koju pjesmu pjevušite u posljednje vrijeme?

Wiggle, Wiggle.

RAZGOVOR SA... MAJOM ZEĆO

Maja Zećo, glumica Narodnog pozorišta Mostar je članica ovogodišnjeg stručnog žirija Festivala Fedra. Zamolili smo je da nam generalno nešto kaže o ovogodišnjem Festivalu, njegovom kvalitetu i organizaciji samog Festivala.

Mislim da je Festival fenomenalno organizovan, sve je jako profesionalno urađeno, sve je na visokom nivo, podržani ste i od strane Federalnog ministarstva što samo po sebi govori o velikom značaju ovoga Festivala. Za mene je ovo, zapravo, veliko iznenađenje da u jednoj ovakvoj trenutnoj situaciji koja vlada u našoj državi imamo ovako dobar i kvalitetan Festival ove vrste. Prvi put sam na ovom Festivalu i stvarno uživam. Moram istaći da sam oduševljena prije svega kvalitetom predstava, kvalitetom tekstova koji se biraju, glumcima, a i gostima na Festivalu koji

sigurno još više doprinose značaju i kvalitetu samoga Festivala. Baš smo jučer, mi iz žirija komentarisali da nam je iz dana u dan, zapravo, posao sve teži i teži i da će biti veoma teško odrediti ko će biti najbolji na Festivalu, kada su predstave u pitanju. Zaista, bez ikakve kurtoazije mogu slobodno da kažem da i ja, kao profesionalac, mogu jako puno da naučim od svih ovih zaljubljenika u pozorište. Jako me inspirišu, stalno pričam o njima, nekako mi oni pokazuju kako je to kada se pozorištem baviš iz čiste i nepatvorene ljubavi, čega je kod nas profesionalaca sve manje, naravno prije svega što smo zbog egzistencijalnih problema nekada prinuđeni da radimo stvari koje nam se ne sviđaju. Hoću još da kažem da je vaš Festival, prije svega, značajan što spaja ljude i omogućava im da razgovaraju, da progovaraju na jedan umjetnički način, otvoreno o svim problemima koji tište ovo društvo, sve je to za mene fantastično.

Pošto Maja Zećo dolazi iz profesionalnog teatra, zamolili smo je da nam u kratkim crtama kaže nešto o trenutnom stanju u profesionalnom svijetu teatra u našoj zemlji, prije svega kada su u pitanju glumci i njihov angažman.

Mislim da imamo jako puno glumaca, što je rezultat činjenice da imamo puno akademija za jednu, geografski ipak malu zemlju, ne možemo mi jednostavno podnijeti toliko akademija. Godišnje se prima tridesetak mladih ljudi u Sarajevu, Banjoj Luci, Tuzli u Mostaru, gdje se, mislim, ove godine ukida Odsjek za glumu, tako da u principu imamo hiperprodukciju glumaca koji, jednostavno, kada završe školovanje nemaju posla. Mada to s druge strane može biti i dobro, jer ta činjenica može te mlade ljude natjerati da se više angažuju u smislu da sami rade neke svoje predstave i da sami pokreću svoje projekte. Naravno, mislim da bi Ministarstvo kulture trebalo više da finansira takve projekte, da i ono sa svoje strane pomogne te mlade ljude, a samim tim i teatarsko djelovanje, što bi, generalno gledano, i cjelokupnu kulturu našeg društva podiglo na puno viši nivo.

VEČERAS:

CONFERNO VISOKO

(prema motivima teksta Terrence McNally "Sljedeći")
REŽIM

Režija, adaptacija, scenografija i kostimografija:
CONFERNO

Igraju:

Marion Čiver - **Adnan Mević**
Vodnik Tič - **Rasim Pavica**

Bend Uncle Sen:
Azra Ohran
Husein Ohran
Omar Bilalović
Jasmin Zubić
Muhamed Bešlagić

Muzika:
bend Uncle Sen
Tehnička ekipa:
Belmin Zukan i Adem Bajtarević

UDRUŽENJE MLADIH LJUBITELJA SCENSKIH UMJETNOSTI

Teatarska grupa Confero djeluje u sklopu Udruženja mladih ljubitelja scenskih umjetnosti Confero. Osnovani su 2004. godine kao dramska sekcija u Gimnaziji Visoko, svake godine su publici predstavljali po jednu svoju izvedbu, prvo su to bile školske predstave, a zatim i predstave za širu javnost.

Karakterna crta teatarske grupe Confero je angažovani teatar, pa tako svaku predstavu možemo pogledati kao sliku trenutne situacije iz okoline, gdje se ukazuje na problem u zajednici, ponekad nudeći rješenje, ponekad postavljajući pitanja, publiku ispraćamo sa nadom da smo im usadili ideju da se i oni angažuju. 2006. godine grupa sebi daje naziv Confero, i od tada postaju prepoznatljiva ekipa u Visokom. Iz godine u godinu broj članova u grupi se povećavao, rad se proširivao, da bi se 2010. godine teatarska grupa odlučila registrovati kao udruženje, i time postati aktivan član NVO sektora u Visokom. 11. aprila 2014. godine je obilježena jubilara deseta godišnjica postojanja teatarske grupe Confero, gdje se uz na prigodan način predstavio desetogodišnji rad mladih talenata Visokog, a taj rad čine:

- 13 predstava u vlastitoj produkciji (većim dijelom naših autorskih tekstova), uključujući i gostovanja širom BiH, kao i van granica BiH
- Uspješna realizacija 11 projekata omladinskog, aktivističkog i prije svega kulturnog karaktera
- Potpisivanje YPAL povelje
- Suorganizacija Festivala MESS

Uzmemo li u obzir da 80% članova Udruženja čine srednjoškolci, taj rezultat se čini još impresivnijim.

O REŽIMU...

U središtu komedije su Marion Čiver, čovjek srednjih godina, malo puniji, pritisnut dugovima, razveden otac dvoje djece, koji biva greškom pozvan na regrutaciju, i Vodnik Tič, besosjećajni oficir. Borba dovrtljivosti se vodi između “nesposobnog vojnika” odlučnog da izbjegne vojnu služnu i službenika karijeriste jednako odlučnog da ga prijavi u vojsku.

Predstava je premijerno izvedena 7. februara 2013. godine, u Gradskom kinu Visoko, a realizaciju potpisuje kolektiv udruženja Confero. Predstava pokušava ukazati na neke od aktuelnih problema bosanskohercegovačkog društva, ali i da se dotakne nekih univerzalnih ljudskih problema.

To je predstavljeno kroz odnos dva lika na sceni, koji više predstavljaju ideje, nego prave dramske likove. Oficir, s jedne, i regrut s druge strane, u sukobu su sve vrijeme predstave; prvom je ideal američka demokratija, drugi po svaku cijenu želi da zadrži stanje u kojem se nalazio prije regrutacije (odnosno, da ne radi ništa).

Iako je u pitanju komedija, cilj predstave je da nagovijesti neke ozbiljno probleme u današnjem društvu, uzmimo za primjer zaglupljivanje građana, svjesnim ohrabivanjem da ne misle svojom glavom.

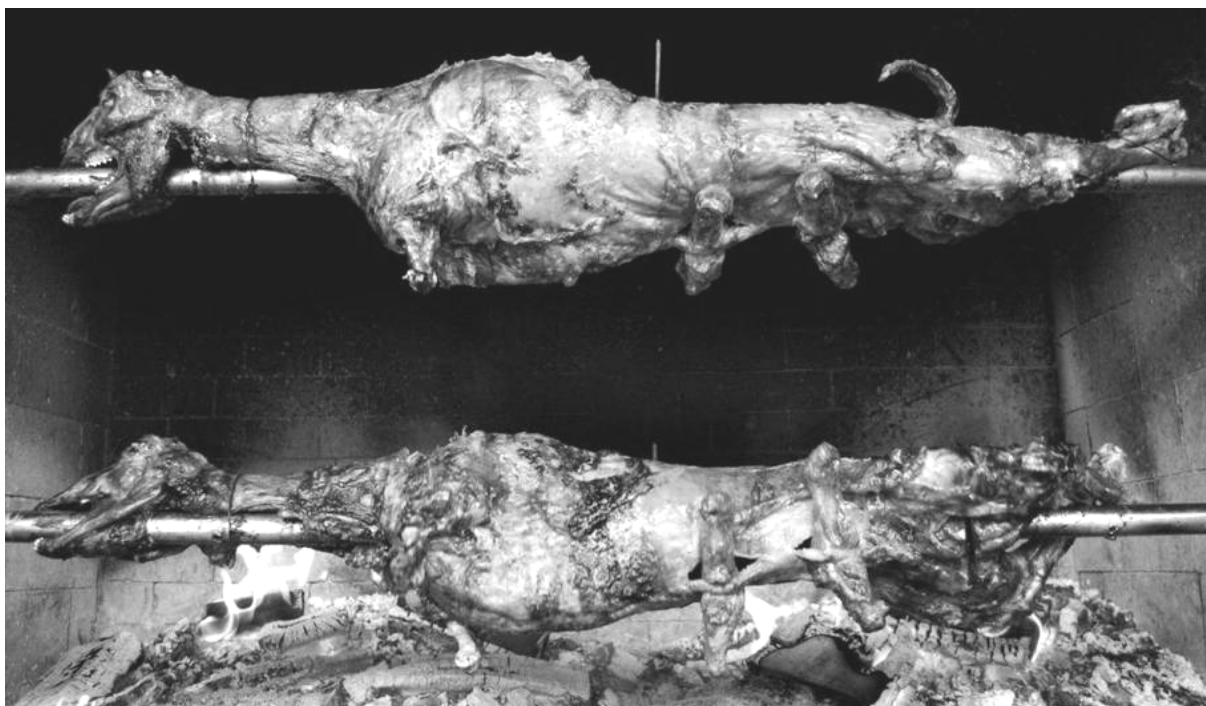
Režim ili pojedinac, ostaje da se vidi ko je pobjednik.

Dobra ovca malo bleji, ali mnogo mlijeka daje.

Razotkrivanje poslovice:

Maštao je o tome da postan čoban. Svi ostali muškarcu su se zgražavali nad njegovom željom, jer su bili lovci. Kada bi žene otjerale stada u planine, dugo je gledao za njima čuvajući suze u očima. Jednoga dana nije mogao izdržati, otrčao je iza šatora i dugo, dugo ridao. Suze su se utrkivale kao mali jaganjci na rosnoj livadi. Starješina je sjedio na visokoj trešnji, pljučkajući košpice. Na oba uha je stavio po dvije trešnje, a obraze je zamazao onim najzreljim. Spuzao je sa trešnje ogrebavši se po kažiprstu na desnoj ruci, a onda ga je stavio u usta da pljuvačkom ublaži bol. Pozvao je dječaka i pitao ga zašto lije suze gorke, a kad mu je ovaj ispričao, potapšao ga je po ramenu. Dječak se naglo trznuo, jer je bio izgorio po ramenima, pa ga je zaboljelo. Starješina je naredio da mu daju omanje stado. Dječak je ponovo otrčao iza šatora, dugo ridao, ali ovaj put su to bile suze radosnice. Krio se, jer muškarcu ne plaču pred drugima. Sve ovce su blejale, osim jedne, koja bi ponekad zablejala. Blejanje je odzvanjalo u krošnjama obližnjih stabala. Noć je počela padati. Muzao je jednu po jednu ovcu i čudio se kako malo mlijeka daju. Kad je došla na red ovca koja je najmanje blejala, začudio se koliko mnogo mlijeka daje. Mijenjao je posude, puneći ih, dok mu nije ponestalo. Tad je ustao, pogledao posude prepune mlijeka, prezirno se osvrnu na ostale ovce i rekao: „Dobra ovca malo bleji, ali mnogo mlijeka daje.“

Ova poslovice se danas uglavnom koristi kad postaneš čoban i jedna ti ovca malo bleji, a daje puno mlijeka.

OBAZIRANJA...

- FEDRO:** Što smo to zamišljeni?
- FEDRINICA:** Prođi me se, nije mi ni do mene.
- FEDRO:** Ustala na lijevu nogu, ha?
- FEDRINICA:** Jok, legla na lijevu nogu, nasekirala se, brate.
- FEDRO:** Zbog predstave? Daj bona, ono je gluma.
- FEDRINICA:** Nek je, žao mi djece.
- FEDRO:** Moja pranena je rodila devetnestero, pola joj umrlo...
- FEDRINICA:** Ne kontaš ti, za ove bebe je trebao kisik, a nije ga bilo.
- FEDRO:** Rat, ženo, nema goreg zla što je Bog ljudima dao.
- FEDRINICA:** To je čovjek smislio, nema Bog ništa sa tim.
- FEDRO:** Pare, teritorija... Hoću tvoje, ne dam svoje.
- FEDRINICA:** Tito je govorio „Tuđe nećemo, svoje ne damo!“
- FEDRO:** Pusti Titu, on je bio baška. Imaju ovi što kažu: „Ko neće tuđe, ne treba mu ni njegovo.“
- FEDRINICA:** Eh, i ti ga zagrdi, ono baš.
- FEDRO:** Oni što vole tuđe žene, i oni tako kažu.
- FEDRINICA:** Žene, žene, vazda ti nake žene u ustima.
- FEDRO:** Kakve žene, ja sam se zezno što sam i tebe oženio, priko glave mi je i jedna.
- FEDRINICA:** Razvedi se, brate Fedro.
- FEDRO:** (ljutito) Šta si to rekla?
- FEDRINICA:** (uplašeno) Kažem, razvedri se, brate Fedro.
- FEDRO:** Aha, osjetih blagi dah pobune, pomislih da agresivnost zaslijepi razum tvoj.
- FEDRINICA:** Pokorna da tebi bit ću, na musaf se zakleh ja.
- FEDRO:** Riječima tim nastojiš omekšati srce moje.
- FEDRINICA:** (za sebe) Beskrupulozni i nadobudni starče. (naglas) Promišaj kahvu, metnula sam ti kocku...

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Lajla Kaikčija

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI:Nedžad Begović
Maja Zečo
Slobodan Perišić**PR FESTIVALA:**

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE:Edin Korjenić Edo
Munevera Bešlagić
Emir Sejfić
Vedrana Kisić
Osman Musić
Nihada Hadžić
Jasenska Herceg
Rea Vučić
Amir Hadžić**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Amel Ugarak, tehn.urednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Ermina Musić
Edin Čatić Bato, fotograf**SARADNICI:**Melisa Agić
Aida Dautović
Ines Jusufbašić
Edina Selimović
Medina Spahić
Saira Omanović
Nedim Milanović
Adin Rustempašić
Majda Hindić**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Emir Zec
Željko Milošević
Ugarak Sanel
Suad Velagić
Dubravka Nikolić
Almir Alić
Vahid Duraković**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Prof. Dr. Ilhan Bušatlić
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković**HOSTESE:**Amina Filan
Amila Hrnjić**DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:**

Nataša Vukadin

UREDNICI INTERNET STRANICE:Mulhari Agić
Edin Čatić Bato**VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:**

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
 - PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
 - MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
 - UREDNIK BILTENA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647
- Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)*